

Arrest

nr. 252 224 van 6 april 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROBERT
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 19 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 november 2020 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. ROBERT en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars, afkomstig uit de stad Teheran en u bent Iraans staatsburger. U bent ongehuwd en u werkte als verkoper in een kledingzaak en af en toe werkte u ook als kok. U heeft een broer in Jette, België.

Tien jaar geleden leerde u het katholicisme kennen via uw buurvrouw A. (...). Sinds kinds af ging u vaak naar het huis van A. (...) om samen te spelen. U merkte op hoe de ouders A. (...) behandelden, met veel liefde en vriendelijkheid voor elkaar. De ouders leerden A. (...) vergeven en dit trok u aan. U legde een link tussen de vriendelijkheid van A. (...) haar familie en hun geloof. Toen u 24 jaar was, werd u

verliefd op A. (...) en jullie kregen een relatie. Jullie brachten veel tijd samen door en u werd nieuwsgierig en wou meer weten over het christendom. Ze gaf u een Bijbel en u zocht informatie op het internet over het christendom. A. (...) stelde u voor aan G. (...), een vriend van de familie. G. (...) onderwees mensen die meer over Jezus willen weten. In het midden zesde maand van het jaar 1391 (september 2012) ging u voor de eerste keer naar zo'n bijeenkomst. Tijdens de eerste maand van 1392 (maart-april 2013) werd jullie ontmoetingsplaats onthuld door de autoriteiten. Plotseling hoorden jullie veel lawaai, waarna G. (...) het deur naar het dak opende en jullie konden wegvlugten via de daken. U ging naar een vriend S.G. (...) in Varamin. Daar bleef u ondergedoken voor zes maanden. De broer van S. (...), H. (...), die werkt bij de luchthavenpolitie, hielp u aan een Belgisch visum en zo verliet u Iran in de maand shahrivar 1392 (augustus-september 2013) met het vliegtuig. U werd tegengehouden in Duitsland waar u uw vingerafdrukken moest afgeven en waar uw paspoort van u werd afgenomen. In september 2013 kwam u aan in België. U logeerde even bij uw broer en later leefde u ook een tijdje op straat. U wou initieel geen verzoek om internationale bescherming indienen aangezien u graag uw problemen in Iran wou oplossen. Uiteindelijk diende u toch een verzoek om internationale bescherming in België in op 27 november 2019.

U vreest dat u geëxecuteerd zal worden vanwege uw bekering tot het christendom.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw melikaart, uw shenasnameh, een attest van de kerk met een kopie van de identiteitskaart van de priester, een voorschrift voor medicatie, een kopie van de identiteitskaart van uw broer en een attest van een fysiotherapeute neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volgens uw verklaringen vreest u geëxecuteerd te worden wegens uw bekering naar het christendom (CGVS vragenlijst punt 3.4).

U kon echter niet overtuigen wegens van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom en dit omwille van onderstaande redenen. Vooreerst dient opgemerkt dat van een verzoeker die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstreckende gevolgen heeft voor de verzoeker. Uw verklaringen over uw bekering zijn echter ontoereikend.

Van iemand die een dergelijke ingrijpende en risicovolle beslissing neemt, kan een hoge mate van interesse en toewijding verwacht worden tegenover de nieuw gekozen godsdienst. In uw geval kan een dergelijke houding echter niet worden terug gevonden. Daar er aan uw bewering dat u daadwerkelijk het christelijke geloof aanhangt geen geloof kan worden gehecht, kan er ook niet aanvaard worden dat u op basis van uw geloofskeuze vervolging dient te vrezen bij terugkeer naar Iran.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw algemene geloofwaardigheid volledig op de helling komt te staan doordat u incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegt over wanneer u bekeerd zou zijn tot het christendom. Zo verklaart u bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 januari 2020 dat u ongeveer in de eerste maand van 1392 (21 maart 2013 – 20 maart 2014) het katholicisme heeft leren kennen en dat u 7 jaar geleden bekeerd bent tot het katholicisme (Verklaring DVZ, vraag 9; Vragenlijst CGVS, vraag 5). Terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt dat u sinds de derde maand 10 jaar geleden christen bent, waarna u bevestigt dat het in 2009 of 2010 moet zijn geweest (CGVS, p. 3.4). U vertelt ook dat u ongeveer 24 jaar was op dat moment (CGVS, p. 4) wat dus zou betekenen dat u christen bent sinds de derde maand van het jaar 1389, wat overeenkomt met mei/juni 2010. Uw verklaringen bij de DVZ en op het CGVS zijn onverzoenbaar met elkaar. Aangezien het moment waarop men zich een nieuwe geloofsovertuiging aanmeet een ijkpunt is in het leven van een bekeerling

schaden bovenstaande tegenstrijdigheden ernstig het geloof in uw daadwerkelijke bekering tot het christendom.

Over uw motivering tot bekering bent u alvast ook niet aannemelijk. Zo verklaart u dat u zich wilde bekeren naar het christendom omdat bij A. (...), uw buurvrouw, haar ouders zo mooi praatten en vriendelijk waren met elkaar. Zo leerden ze aan hun kind dat ze andere mensen moest liefhebben en als iemand boos wordt, moet ze die persoon vergeven, terwijl u aangeleerd had dat u moest wraak nemen (CGVS, p. 13). Wanneer u gevraagd wordt waarom u veronderstelt dat haar ouders haar zo behandelden omwille van hun religie, bent u bevreemdend zeker dat uw hersenen u hebben geholpen om tot deze conclusie te komen en dat u een leeftijd heeft waarop u het verschil tussen goed en slecht zelf kan zien (CGVS, p. 13). Deze toch heel merkwaardige uitleg kan u niet overtuigen. U blijkt dan ook geen verklaring aan te kunnen reiken waarom u, die toen nog geen kennis van het katholieke geloof had, het beschreven gedrag aan het katholiek geloof toeweest. Verder kan er nog gewezen worden op de merkwaardige vaststelling dat u niet weet of A. (...) een bekeerde of geboren christen is (CGVS, p. 11) en geen idee heeft hoe zij en haar familie in contact zijn gekomen met het christendom (CGVS, p. 11) terwijl u A. (...) beschrijft als uw buurmeisje dat u al heel lang kent, iemand waarop u verliefd werd en waarmee u wilde trouwen in Armenië of Turkije (CGVS, p. 5, 12). Bovendien introduceerde A. (...) u in het christendom en heeft u alle info van haar gekregen (CGVS, p. 15). Wanneer u wordt gevraagd waarom u dit niet weet, zegt u dat u er wel naar gevraagd hebt, maar A. (...) u geen antwoord gaf en ze uw vraag probeerde te ontwijken (CGVS, p. 11). Het is toch wel heel bevreemdend te noemen dat A. (...), uw toenmalige partner, u introduceerde in het christendom en u wilt helpen bekeren, maar haar eigen ervaring niet wilt delen en ze nooit praatte over haar eigen bekeringsproces (CGVS, p. 11). Tenslotte is het ook opvallend dat u geen informatie heeft over A. (...), de vrouw met wie u wou trouwen (CGVS, p. 14). Het is ook bevreemdend dat uw broer naar haar op zoek ging, maar zij en de familie van de aardbol zouden verdwenen zijn wegens de inval tijdens de bijeenkomsten, terwijl A. (...) helemaal niks te maken heeft met die bijeenkomsten (CGVS, p. 14). Evenzeer mag het verwonderen dat de vrouw die met u wilde huwen sinds uw vlucht u noch uw familie heeft proberen te bereiken.

Daarnaast moet er nog gewezen worden op een opmerkelijke verklaring van u. Zo stelt u op het CGVS dat uw informatie over de Bijbel en het oude testament beperkt is, want u heeft het boek nog niet gelezen. U haalde uw informatie bij A. (...) en meestal ging het dan over het nieuw testament (CGVS, p. 15). Wanneer u er op gewezen wordt dat u binnenkort gedoopt zal worden en of het dan niet belangrijk is een goeie kennis te hebben van de Bijbel, het oude testament inbegrepen, dan verklaart u dat u dakloos was en op straat woonde, u voelde zich depressief en durfde niks meer doen, ook niet met uw uiterlijk de kerk binnengaan (CGVS, p. 15). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt wat u zelf onderneemt om het woord van God beter te leren kennen, antwoordt u dat u met drie mensen in het opvangcentrum gepraat hebt over het christendom (CGVS, p. 15). Wanneer u later geconfronteerd wordt met uw zelf toegekende schaarse kennis van de Bijbel en het feit dat u eigenlijk al 7-10 jaar geleden bekeerd bent tot het katholicisme, dan rest het u enkel te zeggen dat u in Iran nog jong was, overdag moest werken en niemand in dienst had. U had geen tijd meer want uw kledingzaak was van 's morgens tot 's avonds elke dag geopend (CGVS, p. 15). Ook in België had u het te moeilijk om de Bijbel te lezen, want u had geen verblijfsvergunning en u voelde zich depressief en eenzaam toen u op straat leefde (CGVS, p. 16). Dit is onverenigbaar met uw verklaring waarin u vermeldt dat u het 'met hart en ziel wilt', als gevraagd wordt wat u zelf onderneemt om een goede kennis van de Bijbel te hebben (CGVS, p. 15). Uw opvallende desinteresse om u te verdiepen in de Bijbel ondergraaft zeer sterk uw voorstelling van uw bekeringsactiviteit in Iran. Aansluitend is het ook frappant dat één van de moeilijkheden die u ondervond in de islam de Arabische taal is. Zo verklaart u dat u niet begreep waarom u Arabisch moest praten, terwijl u geen Arabisch begrijpt (CGVS, p. 14), maar u hier wel naar een Franstalige kerk gaat en een Franstalige Bijbel heeft (CGVS, p. 15) waar u zelf verklaart dat er bij de mis veel buitenlanders zijn en u hun taal niet begrijpt (CGVS, p. 15). U geeft zelf aan de Franse taal niet machtig te zijn en niet veel te begrijpen, maar u blijft gaan omdat u het leuk vindt (CGVS, p. 20). Aangezien Bijbels in het Farsi eenvoudigweg te koop zijn op het internet, er gratis Farsi Bijbelapps bestaan en het internet tal van andere informatie over de Bijbel in het Farsi telt wijst uw laattijdige roeping om u in de Bijbel te verdiepen en dan nog in een taal die u niet of nauwelijks machtig bent allerminst op een daadwerkelijke interesse. Dat u zich bekeerde tot het christendom zonder moeite te doen om u in de inhoud van uw nieuwe geloof te verdiepen haalt het geloof in uw bekering volledig onderuit.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen moet er besloten worden dat er aan uw voorgehouden bekering tot het christendom geen geloof kan worden gehecht. Daar u niet aannemelijk heeft maakt dat u in Iran met het christendom in aanraking kwam en u tot deze geloofsgemeenschap toetrad kan er evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u in Iran omwille van deze contacten gekend zou hebben.

Dat aan uw geloofsactiviteiten en uw problemen in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt bovendien een ernstige negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde (voortgezette) religieuze engagement na aankomst in Europa, ter staving waarvan u een attest van de katholieke kerk in Elsene neerlegde. Gezien dit kerkbezoek een voortzetting is van uw ongeloofwaardige bekering in Iran moet er aangenomen worden dat u omwille van opportunistische redenen en niet vanuit een oprechte overtuiging in België actief bent in een kerk. Bovendien zegt u zelf dat u pas sinds november of december 2019 (CGVS, p. 15, 19), wat gelijkloopt met uw verzoek om internationale bescherming, contact opnam met de kerk in Elsene, er naar de kerk gaat en er Bijbellessen volgt. Dat u slechts zes jaar na aankomst in België voor het eerst uw geloof opnieuw beleefde toont zeer sterk de niet-oprechtheid van uw bekering aan. Dat uw beleving van uw nieuwe geloofsovertuiging in België samenvalt met uw verzoek om internationale bescherming wijst er sterk op dat uw huidig engagement er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Dat u het in de eerste 6 jaar van uw verblijf hier niet nodig vond om in België met een katholieke kerk contact op te nemen, omdat volgens uw eigen verklaringen u geen verblijfsvergunning had en u zich depressief en eenzaam voelde en u niet wist wat u aan het doen was (CGVS, p. 16), kan niet overtuigen. Het kan in alle redelijkheid aangenomen worden dat het bijzonder eenvoudig is om met andere katholieke gelovigen in België in contact te treden, hetzij via internet, hetzij via bekeerlingen in het opvangcentrum, hetzij via uw tot het christendom bekeerde broer, en aangezien er in België godsdienstvrijheid is waardoor men hier, in tegenstelling tot in Iran, risicoloos de kerk kan frequenteren, tast uw jarenlange desinteresse opnieuw de geloofwaardigheid van uw beweerde in Iran ontstane interesse voor het christendom aan.

De brief van de pastoor van de kerk te Elsene kan het geloof in uw oprechte bekering niet herstellen. De pastoor geeft slechts uw aanwezigheid maar kan niet getuigen van een oprechte diepere geloofsovertuiging die achter uw aanwezigheid zou schuil gaan. Uw activiteiten op de sociale media, die pas begonnen toen u uw uitnodiging voor het persoonlijk onderhoud ontving, waarop u christelijk georiënteerde berichten post doen aan voorgaande vaststellingen betreffende het onoprechte karakter van uw geloofsbelijdenis geen afbreuk.

Ten slotte dient, betreffende uw beweerde kerkgang in België en uw sociale mediagebruik, benadrukt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Enkel personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft echter, zoals hierboven aangetoond, niet aannemelijk gemaakt voor uw vertrek uit Iran vervolgd te zijn geweest –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Gelet op uw ongeloofwaardige bekering en huiskerkgang in Iran en gelet op het opportunistische karakter van uw kerkgang en uw sociale media activiteiten in België heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u er als dusdanig gepercipieerd zal worden.

Tot slot moet worden vastgesteld dat u laattijdig uw verzoek om internationale bescherming indiende, wat een negatieve impact heeft op de geloofwaardigheid van uw werkelijke nood aan bescherming. U blijkt immers al minstens sinds 2013 in België te zijn. Toch diende u pas op 27 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in. U stelt dat u eerst wou wachten en hoopte uw problemen in Iran op te lossen. En ook uw oudste broer raadde u aan te wachten (CGVS, p. 7). Maar gevraagd wat uw familie dan precies heeft ondernomen om uw problemen op te lossen, dan blijft u dat antwoord schuldig. U zegt zelf niet te weten welke stappen ze hebben ondernomen, behalve dat ze op zoek waren naar iemand, een connectie die iets voor u kon doen (CGVS, p. 7). Bovendien stelt u zelf dat wanneer uw oudste broer te weten kwam wat u gedaan had, hij zei dat u als een ketter beschouwd wordt en dat er niks meer aan gedaan kan worden, dat niemand iets voor u kan doen (CGVS, p. 7). Dit was volgens u twee jaar nadat u Iran verliet, in 1393 (2014) of 1394 (2015), toch diende u nog steeds geen verzoek tot internationale bescherming in (CGVS, p. 7). Zelfs uw broer, M. (...), die in België woont, raadde u aan asiel aan te vragen, maar u was bang om terug naar Iran gestuurd te worden (CGVS, p. 7). Aangezien het indienen van een verzoek juist dient om u te beschermen tegen een terugkeer naar Iran kan uw uitleg allerminst weerhouden worden. Van iemand die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. Uw verzoek om internationale bescherming lijkt dus allerminst ingegeven door een gegronde vrees voor vervolging of risico om ernstige schade bij terugkeer naar Iran.

Gelet op bovenstaande vaststellingen en na afweging van alle elementen in uw dossier kan er geen geloof gehecht worden aan de problemen die u verklaarde in Iran gekend te hebben en om dewelke u verklaarde uw land van herkomst verlaten te hebben.

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Iran in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

U legde geen documenten neer die de appreciatie van het CGVS inzake uw verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit, aangetoond aan de hand van uw melikaart en shenasnameh staan op zich niet ter discussie. Het attest van de kerk met de bijhorende kopie van de identiteitskaart van de priester werd hierboven reeds besproken. Het voorschrift voor medicatie en het attest van een fysiotherapeute hebben betrekking op uw fysieke aandoening die geen uitstaans heeft met de redenen van uw verzoek om internationale bescherming. De kopie van de identiteitskaart van uw broer kan evenmin uw bekering tot het christendom en de daaraan verbonden problemen aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker puurt een enig middel uit de schending van "artikelen 48/3 en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens".

Verzoeker wijst in een eerste middelonderdeel op de inhoud van de richtlijnen van UNCHR inzake verzoeken om internationale bescherming die zijn gegrond op religieuze overwegingen, van het arrest *F.G. t/ Zweden* van het EHRM en van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Vervolgens betoogt hij:

"Wanneer tegenpartij haar weigeringsbeslissing steunt op het argument dat de getuigenis van verzoeker ongeloofwaardig en opportunistisch is, moet zij aldus duidelijk maken dat dit manifest zo is en dat hierover geen twijfel bestaat. Tegenpartij moet ook aantonen dat verzoeker, in ieder geval, geen gevaar loopt onderworpen te worden aan daden in strijd met artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Tegenpartij legt in haar weigeringsbeslissing enkel de focus op de ongeloofwaardigheid van verzoeker en voert geen grondig onderzoek naar de betekenis van het attest van Diaken J.B. (...). In een uitgebreider attest (stuk 3), getuigt hij niet alleen van de aanwezigheid van verzoeker in de bijbel-les en tijdens de mis, maar ook van de toewijding van verzoeker:

(...)

*Het EHRM stelt in haar arrest *Singh en anderen v. België* van 02.10.2012 (§100-104) dat de asielinstanties een zo rigoureuus mogelijk onderzoek moeten voeren naar de grieven uit artikel 3, die ertoe moet leiden dat elke twijfel, hoe legitiem ook, van het opportunistisch karakter verdwijnt. Door het attest van Diaken B. (...) aan de kant te schuiven, faalt tegenpartij in haar plicht een grondig onderzoek te voeren.*

De bestreden beslissing is op dit punt gebrekkig gemotiveerd en schendt aldus artikel 48/3 en 62, §2."

In een tweede middelonderdeel, doet verzoeker gelden:

"Mocht uw Raad de redenering van tegenpartij volgen dat verzoeker niet in Iran bekeerd is tot het christendom, quod non, dan dient minstens rekening gehouden te worden met de religieuze overtuigingen van verzoeker vandaag. Hij gaat regelmatig naar de kerk en is zich aan het voorbereiden op zijn doop (die reeds plaatsgevonden zou hebben indien de pandemie dit niet had voorkomen). Dit wordt ook bevestigd in het attest van Diacre J.B. (...). Als christene zou verzoeker een risico lopen onderworpen te worden aan behandelingen die in strijd zijn met artikelen 2 en 3 van het EVRM. Dit wordt aangetoond in verschillende studies en beslissingen rond dit onderwerp, die hieronder uiteengezet worden."

Vervolgens citeert verzoeker uitgebreid uit en wijst hij op algemene informatie omtrent de situatie voor (bekeerde) christenen in Iran. Verder wijst hij andermaal op en citeert hij uit het arrest *F.G. t/ Zweden* van het EHRM, waarin vastgesteld werd dat bekeerlingen tot het christendom in Iran risico lopen op behandelingen in strijd met de artikelen 2 en 3 van het EVRM. In dit kader, doet verzoeker gelden:

"Zoals eerder vermeld argumenteert tegenpartij niet dat verzoekers geloof manifest opportunistisch is, waardoor zij ook niet kan beweren dat verzoeker geen risico loopt op vervolging in Iran. Door geen

effectieve toetsing te doen aan de risico's die verzoeker zou kunnen lopen in Iran, schendt de bestreden beslissing aldus artikelen 2 en 3 van het EVRM."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"2. UNHCR, Guidelines Religion-based refugee claims;

3. Attest van Diacre J.B. (...);

4. Update on the Situation for Christian Converts in Iran, Report from the Danish Immigration Service's fact-finding mission to Istanbul and Ankara, Turkey and London, United Kingdom, Juni 2014;

5. Iran: information sur les enseignements, les interprétations et les connaissances liés au christianisme chez les chrétiens convertis, Immigration and Refugee Board of Canada, 18 maart 2014."

2.4. Bij aanvullende nota van 8 maart 2021 brengt verzoeker een brief bij van 13 februari 2021 die hij ter voorbereiding van zijn doop aan Mgr. Jean Kockerols schreef, een wikipediapagina over Mgr. Kockerols, een foto van verzoeker met Mgr. Kockerols naar aanleiding van een ontmoeting in het kader van de toelichting van zijn motivatie om gedoopt te worden en een email met bijlage met de kalender van de volgende vieringen voor zijn doop en deze van nog andere personen.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM, dewelke inhoudelijk overeenstemmen met de artikelen 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), is dan ook niet aan de orde.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.5. Verzoeker stelt zijn land te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van het gegeven dat hij zich zou hebben bekeerd tot het christendom.

Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat zowel de ernst, de oprechtheid als de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende bekering, problemen en nood aan internationale bescherming daarbij op fundamentele wijze worden ondergraven door verzoekers bijzonder laattijdige verzoek om internationale bescherming in België. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande met recht gemotiveerd:

“Tot slot moet worden vastgesteld dat u laattijdig uw verzoek om internationale bescherming indiende, wat een negatieve impact heeft op de geloofwaardigheid van uw werkelijke nood aan bescherming. U blijkt immers al minstens sinds 2013 in België te zijn. Toch diende u pas op 27 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in. U stelt dat u eerst wou wachten en hoopte uw problemen in Iran op te lossen. En ook uw oudste broer raadde u aan te wachten (CGVS, p. 7). Maar gevraagd wat uw familie dan precies heeft ondernomen om uw problemen op te lossen, dan blijft u dat antwoord schuldig. U zegt zelf niet te weten welke stappen ze hebben ondernomen, behalve dat ze op zoek waren naar iemand, een connectie die iets voor u kon doen (CGVS, p. 7). Bovendien stelt u zelf dat wanneer uw oudste broer te weten kwam wat u gedaan had, hij zei dat u als een ketter beschouwd wordt en dat er niks meer aan gedaan kan worden, dat niemand iets voor u kan doen (CGVS, p. 7). Dit was volgens u twee jaar nadat u Iran verliet, in 1393 (2014) of 1394 (2015), toch diende u nog steeds geen verzoek tot internationale bescherming in (CGVS, p. 7). Zelfs uw broer, M. (...), die in België woont, raadde u aan asiel aan te vragen, maar u was bang om terug naar Iran gestuurd te worden (CGVS, p. 7). Aangezien het indienen van een verzoek juist dient om u te beschermen tegen een terugkeer naar Iran kan uw uitleg allerminst weerhouden worden. Van iemand die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. Uw verzoek om internationale bescherming lijkt dus allerminst ingegeven door een gegronde vrees voor vervolging of risico om ernstige schade bij terugkeer naar Iran.”

Verzoeker laat deze motieven volledig onverlet. Derhalve blijven zij onverminderd overeind. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliel dit te doen en gedurende zes jaren talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt in het geheel niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een ernstige negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Van verzoeker kan, als verzoeker om internationale bescherming die beweert zich te hebben bekeerd, voorts verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker om internationale bescherming moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstrekken gevolgen heeft voor de verzoeker om internationale bescherming.

Met betrekking tot verzoekers beweerde bekering in Iran, de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid en de door verzoeker hieraan gekoppelde, concrete vrees voor vervolging, wordt in de bestreden beslissing in het licht van het voorgaande met recht gemotiveerd als volgt:

“Volgens uw verklaringen vreest u geëxecuteerd te worden wegens uw bekering naar het christendom (CGVS vragenlijst punt 3.4).

U kon echter niet overtuigen wegens van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom en dit omwille van onderstaande redenen. Vooreerst dient opgemerkt dat van een verzoeker die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die

omstandigheden ingrijpende en verstrekkende gevolgen heeft voor de verzoeker. Uw verklaringen over uw bekering zijn echter ontoereikend.

Van iemand die een dergelijke ingrijpende en risicovolle beslissing neemt, kan een hoge mate van interesse en toewijding verwacht worden tegenover de nieuw gekozen godsdienst. In uw geval kan een dergelijke houding echter niet worden terug gevonden. Daar er aan uw bewering dat u daadwerkelijk het christelijke geloof aanhangt geen geloof kan worden gehecht, kan er ook niet aanvaard worden dat u op basis van uw geloofskeuze vervolging dient te vrezen bij terugkeer naar Iran.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw algemene geloofwaardigheid volledig op de helling komt te staan doordat u incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegt over wanneer u bekeerd zou zijn tot het christendom. Zo verklaart u bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 januari 2020 dat u ongeveer in de eerste maand van 1392 (21 maart 2013 – 20 maart 2014) het katholicisme heeft leren kennen en dat u 7 jaar geleden bekeerd bent tot het katholicisme (Verklaring DVZ, vraag 9; Vragenlijst CGVS, vraag 5). Terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt dat u sinds de derde maand 10 jaar geleden christen bent, waarna u bevestigt dat het in 2009 of 2010 moet zijn geweest (CGVS, p. 3,4). U vertelt ook dat u ongeveer 24 jaar was op dat moment (CGVS, p. 4) wat dus zou betekenen dat u christen bent sinds de derde maand van het jaar 1389, wat overeenkomt met mei/juni 2010. Uw verklaringen bij de DVZ en op het CGVS zijn onverzoenbaar met elkaar. Aangezien het moment waarop men zich een nieuwe geloofsovertuiging aanmeet een ijkpunt is in het leven van een bekeerling schaden bovenstaande tegenstrijdigheden ernstig het geloof in uw daadwerkelijke bekering tot het christendom.

Over uw motivering tot bekering bent u alvast ook niet aannemelijk. Zo verklaart u dat u zich wilde bekeren naar het christendom omdat bij A. (...), uw buurvrouw, haar ouders zo mooi praatten en vriendelijk waren met elkaar. Zo leerden ze aan hun kind dat ze andere mensen moest liefhebben en als iemand boos wordt, moet ze die persoon vergeven, terwijl u aangeleerd had dat u moest wraak nemen (CGVS, p. 13). Wanneer u gevraagd wordt waarom u veronderstelt dat haar ouders haar zo behandelden omwille van hun religie, bent u bevreemdend zeker dat uw hersenen u hebben geholpen om tot deze conclusie te komen en dat u een leeftijd heeft waarop u het verschil tussen goed en slecht zelf kan zien (CGVS, p. 13). Deze toch heel merkwaardige uitleg kan u niet overtuigen. U blijkt dan ook geen verklaring aan te kunnen reiken waarom u, die toen nog geen kennis van het katholieke geloof had, het beschreven gedrag aan het katholieke geloof toeweest. Verder kan er nog gewezen worden op de merkwaardige vaststelling dat u niet weet of A. (...) een bekeerde of geboren christen is (CGVS, p. 11) en geen idee heeft hoe zij en haar familie in contact zijn gekomen met het christendom (CGVS, p. 11) terwijl u A. (...) beschrijft als uw buurmeisje dat u al heel lang kent, iemand waarop u verliefd werd en waarmee u wilde trouwen in Armenië of Turkije (CGVS, p. 5, 12). Bovendien introduceerde A. (...) u in het christendom en heeft u alle info van haar gekregen (CGVS, p. 15). Wanneer u wordt gevraagd waarom u dit niet weet, zegt u dat u er wel naar gevraagd hebt, maar A. (...) u geen antwoord gaf en ze uw vraag probeerde te ontwijken (CGVS, p. 11). Het is toch wel heel bevreemdend te noemen dat A. (...), uw toenmalige partner, u introduceerde in het christendom en u wilt helpen bekeren, maar haar eigen ervaring niet wilt delen en ze nooit praatte over haar eigen bekeringsproces (CGVS, p. 11). Tenslotte is het ook opvallend dat u geen informatie heeft over A. (...), de vrouw met wie u wou trouwen (CGVS, p. 14). Het is ook bevreemdend dat uw broer naar haar op zoek ging, maar zij en de familie van de aardbol zouden verdwenen zijn wegens de inval tijdens de bijeenkomsten, terwijl A. (...) helemaal niks te maken heeft met die bijeenkomsten (CGVS, p. 14). Evenzeer mag het verwonderen dat de vrouw die met u wilde huwen sinds uw vlucht u noch uw familie heeft proberen te bereiken.

Daarnaast moet er nog gewezen worden op een opmerkelijke verklaring van u. Zo stelt u op het CGVS dat uw informatie over de Bijbel en het oude testament beperkt is, want u heeft het boek nog niet gelezen. U haalde uw informatie bij A. (...) en meestal ging het dan over het nieuw testament (CGVS, p. 15). Wanneer u er op gewezen wordt dat u binnenkort gedoopt zal worden en of het dan niet belangrijk is een goeie kennis te hebben van de Bijbel, het oude testament inbegrepen, dan verklaart u dat u dakloos was en op straat woonde, u voelde zich depressief en durfde niks meer doen, ook niet met uw uiterlijk de kerk binnengaan (CGVS, p. 15). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt wat u zelf onderneemt om het woord van God beter te leren kennen, antwoordt u dat u met drie mensen in het opvangcentrum gepraat hebt over het christendom (CGVS, p. 15). Wanneer u later geconfronteerd wordt met uw zelf toegekende schaarse kennis van de Bijbel en het feit dat u eigenlijk al 7-10 jaar geleden bekeerd bent tot het katholicisme, dan rest het u enkel te zeggen dat u in Iran nog jong was, overdag moest werken en niemand in dienst had. U had geen tijd meer want uw kledingzaak was van 's morgens tot 's avonds elke dag geopend (CGVS, p. 15). Ook in België had u het te moeilijk om de Bijbel te lezen, want u had geen verblijfsvergunning en u voelde zich depressief en eenzaam toen u op straat leefde (CGVS, p. 16). Dit is onverenigbaar met uw verklaring waarin u vermeldt dat u het 'met hart en ziel wilt', als gevraagd wordt wat u zelf onderneemt om een goede kennis van de Bijbel te hebben (CGVS, p. 15). Uw opvallende desinteresse om u te verdiepen in de Bijbel ondergraaft zeer sterk uw

voorstelling van uw bekeringsactiviteit in Iran. Aansluitend is het ook frappant dat één van de moeilijkheden die u ondervond in de islam de Arabische taal is. Zo verklaart u dat u niet begreep waarom u Arabisch moest praten, terwijl u geen Arabisch begrijpt (CGVS, p. 14), maar u hier wel naar een Franstalige kerk gaat en een Franstalige Bijbel heeft (CGVS, p. 15) waar u zelf verklaart dat er bij de mis veel buitenlanders zijn en u hun taal niet begrijpt (CGVS, p. 15). U geeft zelf aan de Franse taal niet machtig te zijn en niet veel te begrijpen, maar u blijft gaan omdat u het leuk vindt (CGVS, p. 20). Aangezien Bijbels in het Farsi eenvoudigweg te koop zijn op het internet, er gratis Farsi Bijbelapps bestaan en het internet tal van andere informatie over de Bijbel in het Farsi telt wijst uw laattijdige roeping om u in de Bijbel te verdiepen en dan nog in een taal die u niet of nauwelijks machtig bent allerminst op een daadwerkelijke interesse. Dat u zich bekeerde tot het christendom zonder moeite te doen om u in de inhoud van uw nieuwe geloof te verdiepen haalt het geloof in uw bekering volledig onderuit.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen moet er besloten worden dat er aan uw voorgehouden bekering tot het christendom geen geloof kan worden gehecht. Daar u niet aannemelijk heeft maakt dat u in Iran met het christendom in aanraking kwam en u tot deze geloofsgemeenschap toetrad kan er evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u in Iran omwille van deze contacten gekend zou hebben.”

Verzoeker voert blijkens een lezing van het verzoekschrift ter weerlegging van de veelheid aan voormelde pertinente en terechte motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind en worden zij door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan (de ernst en de oprechtheid van) verzoekers beweerde bekering tot het christendom in Iran, aan de hieruit voortgesproten problemen en aan de hieruit voortvloeiende, door verzoeker aangehaalde, concrete vrees voor vervolging.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de besteden beslissing eveneens terecht gesteld:

“Dat aan uw geloofsactiviteiten en uw problemen in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt bovendien een ernstige negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde (voortgezette) religieuze engagement na aankomst in Europa, ter staving waarvan u een attest van de katholieke kerk in Elsene neerlegde. Gezien dit kerkbezoek een voortzetting is van uw ongeloofwaardige bekering in Iran moet er aangenomen worden dat u omwille van opportunistische redenen en niet vanuit een oprechte overtuiging in België actief bent in een kerk. Bovendien zegt u zelf dat u pas sinds november of december 2019 (CGVS, p. 15, 19), wat gelijkloopt met uw verzoek om internationale bescherming, contact opnam met de kerk in Elsene, er naar de kerk gaat en er Bijbellessen volgt. Dat u slechts zes jaar na aankomst in België voor het eerst uw geloof opnieuw beleefde toont zeer sterk de niet-oprechtheid van uw bekering aan. Dat uw beleving van uw nieuwe geloofsovertuiging in België samenvalt met uw verzoek om internationale bescherming wijst er sterk op dat uw huidig engagement er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Dat u het in de eerste 6 jaar van uw verblijf hier niet nodig vond om in België met een katholieke kerk contact op te nemen, omdat volgens uw eigen verklaringen u geen verblijfsvergunning had en u zich depressief en eenzaam voelde en u niet wist wat u aan het doen was (CGVS, p. 16), kan niet overtuigen. Het kan in alle redelijkheid aangenomen worden dat het bijzonder eenvoudig is om met andere katholieke gelovigen in België in contact te treden, hetzij via internet, hetzij via bekeerlingen in het opvangcentrum, hetzij via uw tot het christendom bekeerde broer, en aangezien er in België godsdienstvrijheid is waardoor men hier, in tegenstelling tot in Iran, risicoloos de kerk kan frequenteren, tast uw jarenlange desinteresse opnieuw de geloofwaardigheid van uw beweerde in Iran ontstane interesse voor het christendom aan.

De brief van de pastoor van de kerk te Elsene kan het geloof in uw oprechte bekering niet herstellen. De pastoor geeft slechts uw aanwezigheid maar kan niet getuigen van een oprechte diepere geloofsovertuiging die achter uw aanwezigheid zou schuil gaan. Uw activiteiten op de sociale media, die pas begonnen toen u uw uitnodiging voor het persoonlijk onderhoud ontving, waarop u christelijk georiënteerde berichten post doen aan voorgaande vaststellingen betreffende het onoprechte karakter van uw geloofsbelijdenis geen afbreuk.

Ten slotte dient, betreffende uw beweerde kerkgang in België en uw sociale mediagebruik, benadrukt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Enkel personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft echter, zoals hierboven aangetoond, niet aannemelijk gemaakt voor uw vertrek uit Iran vervolgd te zijn geweest –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Gelet op uw ongeloofwaardige bekering en huiskerkgang in Iran en gelet op het opportunistische karakter van uw kerkgang en uw sociale media activiteiten in België heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u er als dusdanig gepercipieerd zal worden."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Hij vergenoegt zich er in het verzoekschrift immers toe te verwijzen naar het reeds neergelegde attest van diaken J.B., te poneren dat verweerder dit attest ten onrechte naast zich neerlegt en een bijkomend attest van de voormelde persoon neer te leggen. Bij aanvullende nota van 8 maart 2021 brengt verzoeker een brief bij van 13 februari 2021 die hij ter voorbereiding van zijn doop aan Mgr. Jean Kockerols schreef, een wikipediapagina over Mgr. Kockerols, een foto van verzoeker met Mgr. Kockerols naar aanleiding van een ontmoeting in het kader van de toelichting van zijn motivatie om gedoopt te worden en een email met bijlage met de kalender van de volgende vieringen voor zijn doop en deze van nog andere personen. Deze nieuwe stukken vormen volgens de nota een geheel met wat voormelde diaken reeds geschreven heeft. De Raad is samen met verweerder van oordeel dat dergelijke attesten/foto weliswaar verzoekers aanwezigheid en engagement tijdens de hierin aangehaalde religieuze activiteiten kunnen staven, doch geenszins uitsluitel kunnen bieden over de vraag of en derhalve niet kunnen aantonen dat deze aanwezigheid en dit engagement zijn ingegeven vanuit een oprecht en diepgeworteld religieus engagement. Dat dit in hoofde van verzoeker het geval zou zijn, kan *in casu* en gelet op de hoger gedane vaststellingen in het geheel niet worden aangenomen. De Raad treedt verweerder bij en is met betrekking tot de door verzoeker gevoerde, religieuze activiteiten na aankomst in Europa van oordeel dat, gezien verzoeker blijkens het voorgaande kennelijk ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent zijn beweerde bekering en de hieruit voortgesproten problemen en gezien verzoeker deze activiteiten slechts zes jaar na aankomst in Europa en gelijklopend met zijn verzoek om internationale bescherming aanving, deze activiteiten klaarblijkelijk niet zijn ingegeven door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. Ingevolge het volstrekt ongeloofwaardige karakter van verzoekers relaas inzake zijn bekering en problemen en verzoekers opvallend late en met zijn verzoek om internationale bescherming gelijklopende religieuze activiteiten in Europa, oordeelt de Raad dat verzoekers religieuze activiteiten in Europa een kennelijk en louter opportunistisch karakter hebben en er enkel toe strekken om op deze basis een vorm van internationale bescherming en/of een verblijfsmachtiging te kunnen verwerven.

Hoe verzoekers verwijzing naar het arrest *Singh* van het EHRM te dezen dienstig zou kunnen zijn, kan voorts niet worden ingezien. Dit arrest had immers betrekking op een geval waarin de nationaliteit van de betrokkenen in twijfel werd getrokken en waarbij de asielinstanties volgens het EHRM hadden nagelaten in dit kader een gedegen onderzoek te voeren en de authenticiteit van de neergelegde identiteitsdocumenten na te gaan.

Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven geheel ongemoeid. Bijgevolg blijven deze onverminderd gelden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan (het oprechte karakter van) verzoekers bekering, dat verzoeker niet aantoont of aannemelijk maakt dat hij zich bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als bekeerling zou profileren of als dusdanig zou riskeren te worden beschouwd en dat verzoeker derhalve evenmin aantoont of aannemelijk maakt dat hij ingevolge hiervan problemen zou riskeren of een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin zou dienen te koesteren.

De informatie zoals aangehaald en geciteerd door verzoeker is voor het overige bijgevolg niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

Gelet op het voorgaande, is verzoekers verwijzing naar het arrest *F.G. t/ Zweden* van het EHRM en een arrest dat in het verleden werd gevelde door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen *in casu* evenmin dienstig en kan niet worden ingezien hoe deze rechtspraak op hem van toepassing zou (kunnen) zijn. Verzoeker maakt gelet op het voorgaande immers in het geheel niet aannemelijk dat hij zich in een vergelijkbare positie zou bevinden als de personen waarop deze rechtspraak betrekking had.

De overige door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en

terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT